

Bestemmelsen i § 3, stk. 4, vil først kunne sættes i kraft, når Fællesskabets Patentkonvention er i kraft, jfr. lovforslagets § 2 og bemærkningerne her til.

Sideordnet med udviklingen af retsregler og retspraksis med hensyn til den internationale anvendelse af patentrettigheder set i forhold til Fællesmarkedstraktatens regler om frie varebevægelser er disse rettigheder genstand for regulering i kraft af traktatens monopolretlige bestemmelser og de tilsvarende nationale regler. I sidstnævnte henseende har monopoltilsynet bl. a. udtalt følgende:

»Det har stedse været monopoltilsynets opfattelse, jfr. herom tilsynets tidligere nævnte udtalelse af 29. maj 1964, at udnyttelsen af en konkurrencebegrænsning, der har sit grundlag i patentretten, er omfattet af monopolloven og underkastet tilsyn i henhold til denne. Det er dog klart, at indgreb i medfør af monopolloven – og muligvis prislovgivningen – over for urimelige virkninger af patentrettens udøvelse må ske under hensyntagen til de samfundsmæssige hensyn, der begrunder den ved et patent opnåede legale eneret. Monopoltilsynet kan således ikke gribe ind i selve patentretten, men kun over for patentrettens urimelige udøvelse, som skyldes patenthaverens egen udnyttelse af patentet eller den udnyttelse, der sker ved udstedelse af licens til tredjemand. Ifølge monopollovens § 11 påhviler det monopoltilsynet at gribe ind over for konkurrencebegrænsningers urimelige virkninger i henseende til priser eller forretningsbetingelser eller vilkårene for erhvervsudøvelsen.

Hvad der ligger i selve patentretten, er dog langt fra afklaret og er stadig genstand for nærmere prøvelse ved domstolene i andre lande (f.eks. Sverige) og i EF. De seneste års udvikling er gået i retning af snævrere grænser for, hvad der forstås ved selve patentretten, hvorved monopol- og prislovgivningen i videre omfang end hidtil antaget vil kunne bringes i anvendelse over for patentrettens udøvelse.

Udviklingen i andre lande og på internationalt plan vil også få indflydelse på danske forhold, og den øgede begrænsning af konkurrencen, der vil følge af de foreslåede ændringer af patentloven, vil skærpe nødvendigheden af, at monopoltilsynet gør brug af sine beføjelser i henhold til monopol- og prislovgivningen over for en urimelig udøvelse af patentretten.«

Til nr. 4. (§ 6).

Ifølge gældende lovs § 6 kan handelsministeren bestemme, at ansøgning om patent på en opfin-

delse, som tidligere er angivet i en ansøgning om beskyttelse uden for riget, i forhold til bestemmelserne om nyhedshinder og opfindeshøjde (§ 2) og forbenyttelsesret (§ 4), efter begæring skal anses som indleveret samtidig med sidstnævnte ansøgning. De nærmere regler om prioritet findes i §§ 9–12 i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 481 af 20. december 1967 (patentbekendtgørelsen).

Bestemmelsen om prioritet har sin baggrund i Pariserkonventionen. Den skal gøre det muligt at få patent på samme opfindelse i flere lande, uden at ansøgeren for at forhindre, at der opstår nyhedshinder, behøver at indlevere ansøgningen samtidig i alle lande, der er tilsluttet Pariserkonventionen.

Efter bestemmelsen kan prioritet kun opnås, hvis patentansøgning indleveres her i landet, inden 12 måneder efter at ansøgning om patent på samme opfindelse er indleveret i en anden konventionsstat. Begæring om prioritet skal fremsættes inden 3 måneder efter ansøgningens indlevering her i landet.

Ifølge Patentsamarbejdsstraktaten skal der være mulighed for i en international patentansøgning at påberåbe prioritet fra en tidligere ansøgning i et land, som er udpeget i den internationale ansøgning. I henhold til artikel 87 i Den europæiske Patentkonvention kan prioritet opnås på grundlag af ansøgninger, som er indleveret i et land, der har tiltrådt Pariserkonventionen, hvis europæisk patentansøgning indleveres senest 12 måneder efter den prioritetsbegrundende første ansøgning. Prioritet skal begæres ved indleveringen af den europæiske patentansøgning.

Som Den europæiske Patentkonvention er formuleret, vil den, som søger europæisk patent for Danmark, kunne påberåbe sig prioritet fra en national dansk patentansøgning, fra en international ansøgning i henhold til Patentsamarbejdsstraktaten, som omfatter Danmark, eller fra en europæisk patentansøgning, der omfatter Danmark.

Det er derfor fundet rimeligst, at også den, der søger patent her i landet ved en national ansøgning, skal kunne opnå prioritet på grundlag af en tidligere her i landet indleveret ansøgning. Dette har fundet udtryk ved at indføje ordene »patent her i landet« i § 6, stk. 1.

Bestemmelsen er desuden gjort mere udførlig ved at optage en del af de regler, der nu findes i patentbekendtgørelsens § 9. Dette indebærer bl. a., at det af bestemmelsen nu fremgår, på hvilke vilkår prioritet kan påberåbes fra en ansøgning, der er indleveret i et land, som ikke er tilsluttet Pari-